

معارف فلسفی قرآن و تفسین الگوهای مصرف

فصل اول: معرفت

۳۱

کارشناس ارشمندین و پژوهشگر حبیبه محمودی

■ را نیز معلوم می نماید.

چکیده ■

■ کلید واژگان:

قرآن کریم ، مصرف ، الگوهای مصرف ،
منابع ، بهینه سازی .

■ مقدمه :

سرچشمۀ زلال هدایت، قرآن کریم، اقتصاد
رایه سوی روشهای الگوهای هدایت می کند
که توسط آن بتوانیم از نعمت‌های الهی بهره
برده، زیرا راه تامین سعادت و خوشبختی واقعی
انسان در سایه‌ی تقید به اسلام ناب و داشتن
سلامت در امور اقتصادی و بهره مندی صحیح
از نعمت‌ها است.^۱ از سوی دیگر، «اموریت و
مشغولیت انسان برای حفظ و بازسازی زمین و
خلیقه بودن انسان، سبب می شود که مباحث
اقتصاد و کیفیت زندگی اقتصادی به تصریح
حدود و ثور آدمی را معین سازد. در این
میان مبانی نظری مصرف کردن و چگونگی
و میزان مصرف کردن و کیفیت و کمیت آن

اسلام به عنوان کامل ترین دین آسمانی
که راهنمای زندگی، و هدایت گر انسان است.
مجموعه‌ی قواعد و رهیافت‌های در همه‌ی
عرصه‌های حیات برای زندگی طبیه انسانی
دارد. به همین جهت کیفیت اقتصاد و سلامت
اقتصادی فرد و جامعه به وضوح و مبسوط در
قران آمده است. این هنجارها و آموزه‌های
فرهنگی و اجتماعی است که در شکل گیری
و جهت دهی میزان مصرف گرایی جامعه نقش
اساسی ایفا می کند. رفتارهای مصرف گرایی
اصولاً جنبه تقلیدی به خود می گیرد و بسیار
ساده‌تر از رفتارهای تولید گرایی ساختار
می یابد. پس در حقیقت ارزش‌ها و هنجارهای
جامعه هستند که تعیین کننده میزان مصرف
گرایی و سمت و سوی آن است. فلذا برای
القای فرنگی صحیح مصرف در جامعه باید به
سرچشمۀ‌ی زلال و جامعی مراجعه کرد که
ضمون تشریح ساده و رسای موضع، اثرات و
عواقب سوء مدیریت و سوء رفتارها در این زمینه

يحب المعتدين * و كلوا مما رزقكم
الله حلال طيبا و انقوله الذي انتم به
مومنون):

ای کسانی که ایمان اورده اید ، چیزهای پاکیزه ای را که خدا بر شما حلال کرده است ، حرام ننکنید و از حد در مگذرید ، که خدا تجاوز کنندگان از حد را دوست ندارد از چیزهای حلال و پاکیزه ای که خدا به شما روزی داده است بخورید و از خدایی که به او ایمان اورده اید بترسید

اسلام به صراحة حق استفاده از منابع طبیعی و مواهب را به انسان میدهد و در عین حال حیطه او را معین می نماید :

(يا ايها الناس كلوا مما في الأرض
حلاً طيباً...)

ای مردم باز آن چیزهای حلال و پاکیزه که در زمین است بخورید .

به صراحة روشن است که بر طبق این آیه امکان استفاده از نعمات و مصرف آن برای انسان جایز شمرده می شود و حیطه آن تعریف میگردد . در واقع به صراحة بیان می نماید که باید حیطه حلال و پاکیزه از غیر آن معلوم گردد . با این وصف سوالی که دراینجا به ذهن متبار می شود این است که حلال و پاکیزه کدام است و چه معنا است ؟ جواب این سوال قطع یقین در قرآن آمده است و موارد مصرف از موارد غیر قابل مصرف جدا شده است .

■ مصاديقی از مصرف سوء

■ الف) مصرف مال در فساد و طغيان:

متاسفانه وقتی رفاه و ثروت در دست افراد ناشایست قرار می گيرد ، افراد دست به طغیان و فساد زده ، و در نهایت خسran را برای خود و جامعه به ارمغان می آورند . در تعریف و تشریح این موضوع مفاهیم و مصاديقی در قرآن آمده است که وضعیت افراد فاسد که توان استفاده صحیح و مصرف بهینه را نداشته اند بیان

در قرآن مورد توجه قرار گرفته است با شناخت و دستیابی به این دستورات می توانیم امید داشته باشیم که در آموزش ها و در حرکتهای اصلاحی به اقتصاد سالم دست یابیم .

برخی از پیامبران الهی چون حضرت شعیب(ع) و حضرت یوسف ماموریت داشتند تا به تصحیح و اصلاح روابط اقتصادی جامعه هم پای اصلاح اعتقادات مردمان بپردازند و حتی برای هدایت و اصلاح الگوهای اقتصادی خود زمام مدیریت اقتصادی را در دست گیرند . در این ارتباط جمع میان دنیا و آخرت و مطلوبیت آن در نگاه اقتصادی اسلام خود نکته ای است که بدان اشاره ^۳ و همچنین بکارگیری ابزارهای اقتصادی برای تحصیل امور معنوی و آخرتی را مطرح نموده ایم ^۴ .

■ مصرف :

اعتدال در مصرف سفارش و برنامه قرآن است اما افراط و تفريط از این برنامه می مشخص بشدت مورد مذمت و نکوهش قرار گرفته است . مصرف یا برای خود شخص (خوارک، پوشان و ...) است که ساده ترین مصاديق مصرف در خوردن و آشامیدن است . قرآن کریم در این باره می فرماید :

(فلينظر الانسان إلى طعامه)

« پس آدمی در طعام خود بنگرد »^۵

این جمله نشان از این دارد که دین اسلام برای بهینه بودن مصرف و مدیریت صحیح آن در همه موارد دیگر نیز توجه مخصوص داشته و خواسته است انسان با استفاده از جزئی از موضوع به اهمیت درک کل موضوع رهنمون شود در تایید این موضوع به تمنه هایی از آیات اشاره می شود :

(يا ايها الذين آمنوا لا تحربوا طيبات
ما احل الله لكم و لا تعتقدوا ان الله لا

(و لا تأكلو
اموالکم بینکم
بالباطل و تدلوا
بها الى الحكام
لتأكلو فريقا من
اموال الناس
بالاثم و انتم
تعلمون)

اموال یکدیگر را به ناشایست مخورید و آنرا
به رشوه به حاکمان نهید ، تا بدان سبب
اموال گروهی دیگر را به تاحق بخورید و
شما خود می دانید .

■ ج) مصرف مال در رفاه زدگی و تجمل
(اسراف و تبذیر)

از دیگر مصادیق سوء مصرف مال ، زیاده
روی و اسراف است . اسراف در دین مبین اسلام
به شدت حذمت شده است . اسراف در لغت به
معنی تجاوز و زیاده روی است . ناجا و بیهوده
تلف نمودن فرصت ها و موقعیت ها و اموال از
مصادیق اسراف است . در قرآن برای استفاده از
نعمات خداوندی با در نظر گرفتن عدم اسراف
و در حد توان و امکانات چنین آمده است :

(قل من حرم زینه الله اخرج لعباده
و الطيبات من الرزق . قل هي للذين
امروا في الحياة الدنيا خالصه يوم
القيمة ...)

بگو چه کسی لیاسهای را که خدا برای
بنداشتن پیدی آورده و خوردنیهای خوش
طعم را حرام کرده است ؟ بگو این چیزها
در این دنیا برای کسانی است که ایمان
اورده اند و در روز قیامت نیز خاص آنها
باشد .

رفاه زدگی و اسراف در انسان ها موجب
می شود تا نه تنها خود اهل فساد و تباہی باشند
بلکه دیگران را به فساد بکشانند و در زمین افساد
و تباہی کنند^{۱۱} خداوند ، این الگوی مصرف را
ناهنجار و ضد اخلاقی و منموم ارزیابی کرده
و به شدت پرهیز از آن را توصیه می نماید؛ زیرا
بنا بر آیات قرآن، این گونه تصرفات موجبات

(و فرعون ذى الاوتاد * الذين
طغوا فى البلاد * فاكثروا فيه
الفساد) :

قوم فرعون آن دارنده امکانات* و
استحقاقات قوی در بلاد طغیان کردند*
و در آنها به فساد پرداختند.^{۱۲}

این آیه مصدق حکومتی است که الگوها
و رفتارهای مناسب جهت تخصیص مصرف و
استفاده از آن وجود ندارد و در نتیجه موجب
نابودی قوم و سرزمین خود گشته اند . به بیانی
یکی از مهمترین دلایل نابودی فرعونیان عدم
تخصیص بهینه منابع و مصرف آن در بین اشار
جامعه و نیل جامعه به نظام طبقاتی ثروتمند و
فقیر بوده است که این عامل بعلاوه سایر عوامل
ظلم متکبرانه، ارتقا و ... به نابودی آنها منجر
شده است.

■ ب) مصرف مال در ارتشاء و فربیض:

از دیگر مصادیق مصرف نادرست و
ناجائز شوه دادن است . ارتشاء سابقه ای دیرینه
در تاریخ بشیریت دارد و همواره به نالمنی های
اقتصادی دامن زده است . ارتشاء در سازمان ها
و اثرات آن در اقتصاد کشورها مستله ای است
که هزینه های پنهان زیادی را در برداشته و
سبب کاهش شاخص های عملکرد اقتصادی
از جمله کاهش سرمایه گذاری شده و اعتماد
اقتصادی - مالی و زمینه های فعالیت سازنده و
تولیدی را کاهش می دهد .

برای حفظ اقتصادی سالم و جلوگیری
از روشهای اقتصاد پنهان لازم است زمینه
های سلامت اقتصادی و فرهنگ آن در هر
اجتماع ایجاد شود . و این بدان معناست که با
افزایش ارتشا میزان سرمایه گذاری کمتر و رشد
اقتصادی کمتری اتفاق می افتد . در تایید این
عبارت قرآن کریم می فرماید :

■ مصاديقی از مصرف بهينه :

الف) اعتدال و ميانه روی :

اعتدال و ميانه روی نيز نمونه ديجري از تخصيص بهينه منابع و دارايی ها است که در قرآن بدان اشاره می شود . در بيان اهمیت اعتدال و ميانه روی در رفتار و اعمال اجتماعی و فردی نيز به اين آيه اشاره می شود :

« والذين اذا انفقوا لم يُسرفوا و لم يقتروا و كان بين ذالك قواماً »^{۱۸}

(و مومنان کسانی هستند که به هنگام انفاق اسراف نکرده و بخل هم نورزند بلکه احسان آنها در حد ميانه و اعتدال است)

تأمل و تدبیر در آيات قرآنی مارا به این موضوع می رساند که اسراف و مصرف زیاده از حد و بیجا ، دارای مقاومت و گستره وسیعی بوده و حیطه وسیعی از اعمال و رفتار ما را در بر می گیرد. در قرآن کریم ، مصرف زیاده از حد از سطح خرد و جزئی تا مسائل کلان و بزرگ، به وضوح تشریح و بیان شده و ما را متوجه می سازد که از راه مصرف بيش از حد دست برداشته و به راه صرفه جویی و مصرف بهينه اقدام نماییم و حتی تأکید می کند که مصرفین از رحمت و بخشش الهی مایوس نشوند . قرآن و روایات اسلامی به وضوح نحوه و چگونگی و میزان مصرف و تعادل در دارايیها ی مالی و اخلاقی مسلمین را تشریح می کند و به ظرایف و لطفات های ویژه نیز دست می یابد. در این ارتباط حضرت علی(ع) فرمودند : زیاده روی و اسراف مکن زیرا بخشش اسراف کار مورد ستایش نیست و تنگدستی او هم مورد ترحم واقع نمی شود. به بیانی بخشش و ترحم اسراف کار هم مذموم است و آورده شده است که، ميانه روی باعث پايداري نعمت می شود، امام موسى بن جعفر(ع) فرمودند: به کسی که در زندگی ميانه روی و قناعت کند نعمت او باقی می ماند و آنکه با تبذیر و اسراف زندگی

فروپاشی جامعه و عذاب الهی و خسran آدمی می شود. همچنین آيات زیر نشان میدهد که اسراف تاچه حد نابخردانه و مذموم است.

■ (و انَّ الْمُسْرِفِينَ هُمُ الظَّالِمُونَ) :

اسراف کاران از اصحاب آتش اند.^{۱۹}

■ (كذاك يُضلَّ الله من هو مُسْرِفٌ مرتباً) :

خداؤند گمراه کننده مصرفین است.^{۲۰}

■ (و لا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ) :

خداؤند اسراف کنندگان را دوست نمی دارد.^{۲۱}

■ (كُلُوا وَالشُّرْبُوا وَ لَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ) :

بخورید و بیاشامید ولی هرگز اسراف نورزید همانا خداوند اسراف کاران را دوست ندارد.^{۲۲}

(كُلُوا مِنْ ثُمَرٍ إِذَا اثْمَرَ وَ اتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حِصَادِهِ وَ لَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ) :

چون زراعتها به ثمر رسیدند، از آنها بخورید و در هنگام برداشت حق محرومان را نیز بپردازید اسراف مکنید که خدا اسراف کاران را دوست نمی دارد.^{۲۳}

و در ادامه آمده است:

■ (وَ لَا تَطْبِعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ * الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ لَا يَصْلِحُونَ) :

فرمان این اسراف کاران را نپذیرید * اینان که به جای اصلاح در زمین فساد می کنند و اصلاح نمی کنند .^{۲۴}

آیه اخير به صراحت بيان می نماید که از الکو برداری از شخص مصرف باید دوری جست.

کند، نعمتش از بین می رود.^{۱۹}

در جای دیگر امیر مومنان (ع) می فرمایند: هر چیزی بیشتر از اقتصاد (میانه روی) اسراف است «^{۲۰}

بر اینکه مسئله قناعت و صرفه جویی یک عامل تأثیرگذار در جامعه به حساب می آید به ابعاد اجتماعی آن نیز پرداخته شده و بعنوان یک

فضیلت همواره مورد تشویق قرار گرفته است. اجتماع ما به دلیل پیوستگی و اثر پذیری و اثر گذاری بر یکدیگر، و نیاز به همیاری و مشارکت در گیریز از اسباب ها و تهدیدات طبیعی، انسانی و بین الطالی به رعایت اصول مصرف بهینه و مقتضانه ترغیب و تشویق می شود. این نگاه و طرز تفکر از بستر آموزش فردی و ذهنیت فردی به صورت ذهنیتی کلی و جمعی تبدیل شده و به صورت عرف و هنجار جامعه نمود می یابد و این چیزی نیست جز آموزه های آیات الهی قرآن کریم که خداوند با بیانی ساده به طرح آنها پرداخته است.

■ بهینه سازی مصرف و راه های مبارزه با سوءصرف

با استفاده از ظرفیت های دینی عمومی و به دلیل پیوندهای عمیق مردم با قرآن کریم و احادیث معصومین (علیهم السلام)، زمینه برای ترغیب صرفه جویی و بهینه مصرف کردن وجود دارد. در حقیقت وقتی این پیوند های عمیق وجود دارند ارزشها نهادینه می شوند. نهادینه شدن یک ارزش به معنی یادگیری و فراهم شدن زمینه تغییر در فرد یا اجتماع است. پس به خوبی می تواند راهنمایی حل مسائل اسراف و سوءصرف باشد. گام بعدی، استفاده از تجربیات پیشین و دانش قبلی است. در نظر داشتن این که در جوامع قبلی، اسراف جامعه را به چه سمت و سویی کشیده است، راهنمایی خوبی برای بهبود روشاهای مصرف است. همچنین مشکلات زیست محیطی از جمله کم آبیهای موجود، تا حدی به چگونگی

در سخنان گهربار ائمه اطهار (علیهم السلام) نیز به تعدد از زیاده روی و خروج از اعتدال به عنوان عامل تباہی ثروت و از بین رفتن برکت و عامل ایجاد فقر و فلاکت یاد شده است. به همان نسبت که اسراف مذمت شده است

ب) قناعت و خود پسندگی :

قناعت پسندیده و ستودنی است. در فرهنگ اسلامی صفت قناعت از جمله صفات فاضله و اخلاق حسن و از آن بعنوان وسیله ای که سعادت ابدی آدمی را به دنبال داشته است یاد شده است. قناعت موضوعی است تجربی و تبیت یافته که با تعریف و ترویج آن توسط بزرگان و رهبران دینی و تاثیرات عالی آن در به دست آوردن فرصت های بهینه و بهروزی انسان نمود یافته و با توصیه ها و آموزش های آن بزرگان همچنان نمود خواهد یافت. عینیت نیافتن فرهنگ و روحیه قناعت در جامعه و خانواده، اسباب های خرد و کلان اجتماعی و نابودی منابع انسانی و مادی و معنوی را در پی خواهد داشت. امام باقر (ع) می فرماید: «هر که قناعت کند به آنچه که خدا به او می دهد، غنی ترین مردم است». رهبران و بزرگان دین با علم و شناسایی اصول و مفاهیم بهینه مصرف، و با توجه به ایجاد و توسعه این فرهنگ و اندیشه در زندگی و آموزش آن به اشاره جامعه، افراد را به ملکه نمودن این صفات بر جسته انسانی تشویق نموده اند. از مهمترین این صفات آموختنی صفت قناعت و استفاده صحیح از منابع و داراییهای مادی و معنوی است. بر این اساس در می یابیم که در آموزه های دینی ما علاوه

آنگاه با موقیت بسیاری در این زمینه روبرو هستیم، می‌توان خطاهای انسانی را در ۵ طبقه قرار داد^{۲۳}:

■ الف) خطاهای مربوط به فراموشی آنی یا لغزشی،

■ ب) خطاهای مربوط به آموزش ضعیف یا دستورالعمل ضعیف،

■ ج) خطا مربوط به فراتر بودن تکلیف از توانایی ذهنی یا فیزیکی یک فرد، یا کلیه افراد باشد،

■ د) خطاهای ناشی از تصمیم گیری عمدى جهت عدم دنبال کردن دستورالعمل ها یا تکنیک های پذیرفته شده،

■ ه) خطاهای ایجاد شده توسط تصمیم گیران (مدیران).

اگر بتوانیم این خطاهای را کاهش دهیم یا به صورت کامل از میان برداریم، در حقیقت میتوانیم به یک مدل ذهنی صحیح و قوی دست پیدا کنیم و به پیشترین صورت با موضوع بهینه مصرف نمودن و درست مصرف نمودن روبرو شویم. قرآن در بخش های مختلفی به صراحت و ظرافت انواع این خطاهای را بیان نموده و به انسان در هر مورد هشدار می دهد. به یاد داشته باشیم تنوع طلبی ها و زیاده خواهی ها، ما را از راه راست بازندازد. درک طبیعت و ماهیت بوبای فرایندهای مصرف در حیطه تئوری و عمل و کیفیت و کمیت مصرف و جنبه های اجتماعی مصرف به منظور موفقیت و رشد در چشم انداز دهه توسعه و پیشرفت حائز اهمیت است. برای آن که بتوانیم در سطح ملی و بین المللی توسعه و رشد داشته باشیم، لازم است به نقش حساس و با اهمیت آموزه های الهی توجه کرده و نیز باید شرایط و نیازمندی ها و فضای لازم برای مصرف صحیح و اصلاح

تخصیص و مصرف منابع آب (در سطح خرد و کلان) بستگی دارد. در واقع به کارگیری دقیق دستورات دینی چه از سوی تک تک افراد جامعه و چه از سوی مسئولین ذیربط، عامل اصلی و رهیافتی به سوی اثر بخش بودن روشها و دستورات در زمینه مصارف و منابع است.

صرف کردن، در معنای اقتصادی آن به مفهوم برداشت از منابع کمیابی است که انسان به آن نیاز دارد و با استفاده از آن بخشی از نیازهای خود و یا دیگران را فراهم می نماید. مصرف از لحاظ اقتصادی باید ارزش اثربخشی و کارابودن را داشته باشد و با این تعریف، در بطن مفهوم درست مصرف کردن مفهوم بهره وری نهاده شده است. تبدیل یا همان التّوی نادرست مصرف که در لغت به معنای ریخت و پاش است و از ریشه بذر گرفته شده است نشان از رفتاری دارد که در آن اموال و داراییها ی فرد یا گروه بی آنکه به درستی تعریف و تخصیص داده شود، مورد استفاده قرار گیرد و به صراحت در قرآن کریم مورد نکوهش قرار می گیرد^{۲۴}; حق خویشاوند و محرومان بینوا و در راه مانده را بده و مال خود را بیهوده و به گزاف مریز و پیاش - تباہ مکن - همانا ریخت و پاش کنندگان - کسانی که مال را به گزاف تباہ می کنند - برادران شیطان ها هستند و شیطان خداوند خویش را ناسپاس است^{۲۵}. اسراف نه تنها عامل مهم در دوری از محبت خداوند می شود بلکه موجب می شود خود و یا جامعه دچار نابودی گردد^{۲۶} مسأله اسراف و هدر دادن منابع در رفتار مصرفی، مسأله ای بنیادی است که ناشی از مدلهای غلط ذهنی شکل یافته، خودخواهی های اخلاقی و درک سطحی از اقتصاد، در حال و آینده است. به یاد داشته باشیم؛ باید میزان خطاهای خود را در نحوه مصرف کاهش دهیم و این بستگی به مدلهای ذهنی و آموزشی ما دارد و اگر بتوانیم به خوبی و با کیفیت بالا از آموزه های قرآنی استفاده کنیم

صرف در موارد لازم را بشناسیم و عمل کنیم تا بتوانیم به مطلوبیت های لازم دست یابیم. موققیت و حصول نتایج مطلوب، بستگی تام به فرهنگ سازی این موضوع در عرصه های گوناگون دارد. مصرف بهینه، فاکتوری است که می تواند زمینه رفاه و توسعه را در آینده ایجاد نماید و این در صورتی است که فرهنگ سازی های لازم در زمینه آن صورت گرفته و نقش تعلیمات الهی در تمامی بخش ها به خوبی درک شده و به کار گرفته شود.

نتیجه گیری :

- ۱- سوره اعراف آیه ۵۸ و سوره هود آیات ۸۴ تا ۸۷
- ۲- سوره اعراف آیه ۸۵ و سوره شرمان آیات ۱۷۷ تا ۱۸۳ و سوره یوسف (ع) آیات ۴۷ و سوره نساء آیه ۱۳۴ می باشد :
- ۳- سوره پیغمبر آیه ۲۰۱ و سوره نساء آیه ۱۳۴ :
- ۴- سوره قصص آیه ۷۷
- ۵- سوره عبس آیه ۲۴
- ۶- ابراهیمی ، محمد حسین باقتصاد در قرآن ، قم ، نشر تبلیغات اسلامی ، ۱۳۷۵ ، ص ۱۲۰
- ۷- سوره پیغمبر آیه ۱۶۸
- ۸- سوره قمر آیات ۱۱۰ تا ۱۲
- ۹- سوره بقره آیه ۱۸۸
- ۱۰- ابراهیمی ، محمد حسین باقتصاد در قرآن ، قم ، نشر تبلیغات اسلامی ، ۱۳۷۵ ، ص ۱۳۶
- ۱۱- سوره قصص آیات ۷۵ تا ۸۷
- ۱۲- سوره غافر آیه ۳۳
- ۱۳- سوره غافر آیه ۳۴
- ۱۴- سوره العنكبوت آیه ۱۲۱
- ۱۵- سوره اعراف آیه ۳۱
- ۱۶- سوره العنكبوت آیه ۱۴۱
- ۱۷- سوره شمرآ آیات ۱۵۲ و ۱۵۱
- ۱۸- سوره فرقان آیه ۷۷
- ۱۹- ابن شیبہ حراتی ، تحف القول ، موسسه اعلمی ، بیروت ، ص ۳۰۱
- ۲۰- شیخی سید جعفر ترجمه نهج البلاغه ، کامات قصار امیر المؤمنین علی (ع) ، ص ۱۷۱
- ۲۱- سوره اسراء آیات ۳۶ و ۳۷
- ۲۲- سوره یسیس آیات ۱۲ و ۱۹
- ۲۳- سایت تبیان موضوع لغوی مصرف در قرآن بمحرکه ۸۷/۷۰

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی